

Име

Регионално управление на горите – Ловеч

Местонахождение

РУГ – Ловеч носи името на град Ловеч, където се намира и седалището на неговата администрация. Територията на Регионалното управление обхваща централните части на Северна България като граничи на север с течението на р. Дунав и Република Румъния, на изток с РУГ – Велико Търново, на юг достига до високите части на Централната Старопланинска верига, които попадат в Национален парк “Централен Балкан” и на запад граничи с РУГ – Берковица.

Съгласно административно-териториалната подялба на страната, РУГ – Ловеч стопанисва горския фонд на територията на **област Ловеч** и следните общини: Гулянци, Никопол, Белене, Левски, Пордим, Плевен, Долна Митрополия, Долни Дъбник, Пелово, Червен бряг, Луковит, Ябланица, Тетевен, Угърчин, Ловеч, Летница, Троян и Априлци.

РУГ – Ловеч включва 10 държавни лесничейства и 1 държавна дивечовъдна станция (ДДС “Русалка” - Априлци).

Географско положение

Територията на РУГ – Ловеч обхваща средната част от Дунавската хълмиста равнина и островите по течението на р. Дунав, централните части от Предбалкана и предпланините на Средна Стара планина (Васильовска планина, масивите Гагайка и Кичера, Микренски височини) и северните склонове на Централна Стара планина до главното било (Златишко-Тетевенски дял, Троянско-Калоферски дял).

Горският фонд на РУГ – Ловеч представлява един голям комплекс гора в южната част на района, поредица от по-големи и по-малки горски комплекси сред селскостопанския фонд в централната част и съвсем незначителни горски площи в северната част и по островите на р. Дунав.

Релеф

Територията на РУГ – Ловеч се отличава с голямо разнообразие от релефни форми. Релефът може да се характеризира като равнинен, хълмисто-равнинен, хълмисто-ридов до типично планински.

На юг се издига Централната Старопланинска сводесто-верижна система, имаща блоково-разломен релеф, с високо издигната инициална повърхнина (около 1520 м н.в.). Релефът е типично планински и се характеризира със силно изразена разчлененост, дълги вододелни била, дълбоко врязани долове със стръмни и много стръмни до непристъпни склонове.

Главната Старопланинска верига се отделя от Предбалкана посредством редица долинни и котловинни понижения. Релефът на Предбалканската ивица е много разнообразен и богат с форми. Васильовската планина се простира от северозапад на югоизток. От главното било се спускат в северна посока множество второстепенни била. Те са добре очертани, като склоновете се спускат стръмно към врязаните в тях водни течения. Микренските височини представляват тесен рид, който се простира от запад на изток. Билата са заоблени, а склоновете полегато се спускат към разляти речни корита.

На север външната ивица на Предбалкана се прелива в множество високи хълмове и заоблени ридове, които придават хълмисто-предпланински характер на релефа.

В северна посока релефът се променя от хълмисто-ридов до типично равнинен. Билата се снижават, като са силно заоблени и неясно очертани, а долините на деретата разлати. Общият наклон на пластовете е север-североизток. В същата посока са ориентирани и главните реки. Хълмисто-равнинният и равнинен релеф в северната част на РУГ – Ловеч е дълбоко разчленен от широките долини на реките Искър, Вит и Осъм, които се вливат в р. Дунав.

Най-високата точка на територията на РУГ – Ловеч е първенеца на Стара планина връх “Ботев” (2376 м н.в.), който с намира извън горския фонд във високопланинските пасища. Втори по височина е връх “Вежен” (2198 м н.в.), който се намира в ДЛ “Рибарица” по централното било на Стара планина. Най-високата точка, до която

достига горския фонд е 2000 м н.в. в ДЛ “Рибарица”. Най-ниската точка на територията на РУГ – Ловеч се намира в района на ДЛ “Никопол” при гр. Белене – 22,0 м н.в.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	10695,1	6,97
полегато (5-10)	20071,4	13,09
наклонено (11-20)	43489,8	28,35
стръмно (21-30)	52053,3	33,94
мн.стръмно (над 31)	27073	17,65
Общо:	153 382,6	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Черни Осъм”.

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на РУГ – Ловеч се определя от реките **Искър**, **Вит** и **Осъм** и техните притоци. Северна граница на Управлението е река **Дунав**. През годината нивото ѝ се променя значително. Максимумът на водния отток е през месеците май-юни. Маловодието на реката е през есента - септември, октомври. В някои години нивото на реката продължава да спада до декември включително. Тези периодични колебания на водното ниво водят до съответните промени в нивото на почвените води. Брегът на реката е ниска равнина, която в години на пълноводие се залива от придошлите води. Изключение са териториите около Сомовит, Черквица и град Никопол, където брегът е стръмен склон, който се издига на значителна височина над реката.

Характерът на долните и средните течения на реките **Искър** и **Осъм** е сходен. Леглата на двете реки са вдълбани в лъос и текат между ниски брегове, в миналото с многобройни меандри, сега коригирани. Коритата са равни, теченията с малка скорост. През летните месеци водният отток силно намалява. В миналото пролетните прииждания са причинявали наводнения със значителни щети за селското стопанство. С корекциите на водните течения и направените диги, опасността от наводнения е ликвидирана.

Общо взето коритото на река **Вит** е по-тясно, със стръмни и скалисти варовити брегове. Течението прави доста завои и на места мени леглото си. Водният отток е непостоянен, с максимум през пролетта. На речното корито също са направени корекции, с което е настъпило подобрение във водния режим на прилежащите земи.

Хидроложката мрежа в южната част на РУГ – Ловеч (северните склонове на Старопланинската верига) е гъста. Територията е прорязана от множество по-големи и по-малки водни течения, с големи наклони на надлъжните профили и постоянен воден режим, което се дължи на обилните валежи, значителната снежна покривка през зимата и достатъчната облесеност на бреговете им. Най-голям дебит имат през март-април, като през летните месеци нивото на водата намалява сравнително малко. Главни водни течения, които протичат в тази част на Управлението са: **Черни Вит** и **Бели Вит**, които се сливат при ДЛ “Тетевен” и дават началото на р. Вит; **р. Топля**, която води началото си от карстов извор в подземните езера на пещерата “Топля” и се влива в р. Вит; реките **Бели** и **Черни Осъм**, които дават началото на р. Осъм.

Водният режим на реките **Бели Осъм** и **Черни Осъм** се отличава с по-чести прииждания на пролетните води и спадане през летните месеци. Все пак водните течения, подхранващи р. Бели Осъм, имат значителен воден дебит, дължащ се на комплексите от букови гори и техния висок водоохранен ефект.

В югоизточната част на РУГ – Ловеч (ДЛ “Троян” и ДДС “Русалка”) хидроложките условия са много добри. Този район обхваща изцяло горната и средната част от водосбора на река **Видима**, която е приток на р. Росица. Реката е пълноводна, като максимумът на водите ѝ е през април-май в периода на топене на снеговете, а минимумът през юли-август. Притоците на реката се отличават с голям наклон на водните течения, множество прагове и непостоянен воден отток. Бреговете им са ниски и лесно подриваеми.

Районът на РУГ – Ловеч се характеризира с наличието на множество карстови извори (в ДЛ “Плевен”, ДЛ “Борима”) и термални извори (с. Шипково и с. Чифлик в ДЛ “Троян”).

Най-голямото водотехническо съоръжение на територията на Управлението е язовир "Сопот", построен по течението на р. Топля на границата между ДЛ "Лесидрен" и ДЛ "Борима".

Геоложки строеж

Южната част на РУГ – Ловеч обхваща северните склонове на Средна Стара планина, които се отличават с разнообразен геоложки строеж и петрографски състав. В морфоструктурно отношение Стара планина е гънково-блокова планинска верига. Съвременният ѝ релеф е оформен в резултат на нагъването и издигането на палеозойски, мезозойски и старотерциерни седименти, запълващи линейно изтеглени геосинклинални понижения. Стара планина е изградена главно от палеозойски и мезозойски формации (масивни и еруптивни скали). Малко петно южнобългарски гранит е представител на Архайската ера (ДЛ "Черни Вит"). Най-широко разпространени са Старопланинските калциево-алкални интрузии, представени от гранити и гранитогнайси. Северните, по-ниски части са изградени предимно от седиментни скали – варовици, мергели, пясъчници, глинести лиски, шисти и конгломерати.

Предбалканът е изграден предимно от плоски и плитки антиклинали, разбити от надлъжни разсеци. В тази предпланинска част скалния състав е представен от множество разновидности на мергелите и широка гама на преходи между тях (пясъчници и варовици).

Геоложкият строеж на северната, ниска част на РУГ – Ловеч е свързан с изграждането на Дунавската хълмиста равнина и е относително еднообразен. Състои се от много стари скали в основата и надстройка от по-млади мезозойски и терциерни скали над тях. Най-широко разпространение имат две скални формации – варовик и лъос. Най-стари са кредните варовици от Маастрих. Върху тях са се развили терциерни образувания (среден еоцен) – мергелни варовици, мергели и пясъчници. Лъосът изгражда преобладаващата част от територията. Дебелината му се колебае в широки граници като при р. Дунав достига 80-100 метра, с най-голяма мощност при село Сомовит. В посока на юг мощността постепенно намалява до няколко метра. Изграден е от дребни ръбести кварцови пясъчинки, примесени с фини глинести частици и слюда. Съдържа и варовити елементи, които са съсредоточени предимно в долните части. Образуван е на няколко етапа през кватернера.

По поречията, разливите и островите на реките Дунав, Искър, Осъм и Вит се срещат тънки ивици от алувиални наноси. Състоят се от пясъци и дребен чакъл, отложени от пойните води.

Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев (1963) територията на РУГ – Ловеч попада в **Европейско-континенталната климатична област**. Обхваща пет климатични района в **Умерено-континенталната климатична подобласт**, посочени в таблиците.

Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина

Този район обхваща площи от 0 до 200 м н.в. Откритостта на Дунавската хълмиста равнина на север, създава благоприятни условия за безпрепятствено нахлуване на студени континентални въздушни маси, поради което зимата тук е много студена. Минималните зимни температури са от порядъка на -20°C, като в изключителни случаи достигат до -35°C. Застудяванията по правило се придружават от силни северозападни ветрове. Средната температура през януари е -2,2°C. Пролетта настъпва сравнително рано. Средната денонощна температура се по-качва над 5°C около средата на март, а през април над 24 дни са с температура над 10°C, благодарение на което условията за вегетация са много добри. Неблагоприятно влияние върху дървесната растителност оказват късните пролетни мразове през първата половина на април. Лятото е горещо, със средна месечна температура за юли около 23°C, с максимум до 36°C. Есенното понижение на температурите става със същия темп, както пролетното повишение. Първите есенни мразове настъпват средно в края на октомври, или началото на ноември. Влиянието им върху дървостойките е слабо, тъй като вегетацията е вече завършила. Средната продължителност на вегетационния период е около 8 месеца.

Средната годишна сума на валежите е около средната за страната. Валежният максимум е през май-юни, а валежният минимум - през февруари. Зимните валежи са от сняг. Първата снежна покривка се образува в началото на декември и се задържа до

средата на март. Средната дебелина рядко надвишава 10-15 см и е общо взето неустойчива. Само в по-студени зими се задържа непрекъснато в продължение на 30-40 дни. През лятото валежите са относително по-големи, но поради високите температури на въздуха почвата е с малко влага.

Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина

Този район се простира успоредно на Северния климатичен район. Границата между двата района е неясна, поради липсата на сериозна климатична преграда между тях и минимални разлики във физико-географските характеристики на терена.

Температурните условия се характеризират с горещо сухо лято, продължителна, топла есен, студена зима с неутрална снежна покривка, ранна пролет с опасност от слани до 10-20 април. Зимата тук е една от най-студените за страната, като застудяванията обикновено са придружени със силни, предимно североизточни ветрове. Снежната покривка е нетрайна, задържа се 30-40 дни, дебелината ѝ е 16-20 см през януари, когато е най-постоянна. Пролетта настъпва рано, като температурата се задържа трайно над 5°C още през март и над 10° през първата десетдневка на април. Опасност от слани съществува до средата на април.

Годишните суми на валежите варират значително като в северните и средните части сумата на валежите е равна и малко по-висока от тази за страната. Максимумът на валежите е през лятото, а минимума през зимата. Сезонното разпределение е неравномерно. Преобладаващите ветрове са северните и североизточните през зимата, а през лятото западните и северозападните.

Вегетационният период е около 6-6,5 месеца.

Предбалкански (припланински) климатичен район (300-1000 м н.в.)

Този район обхваща хълмистите и припланински места на РУГ – Ловеч с надморска височина от 350 до 1000 м. Климатичните условия се отличават с голямо разнообразие и бързи промени в стойностите на отделните метеорологични елементи, поради преобладаването на силно пресечен терен и наличието на предпланински ридове, дълбоко прорязани от речни долини. Зимата тук е твърде студена, пролетта настъпва сравнително късно и е доста хладна, лятото не е много горещо, а есента е по-топла от пролетта. Средната температура за януари се движи между -1,5 и -3,5°C. Характерна особеност на топлинните условия през този сезон са честите фьоновы прояви, поради което средните зимни температури са сравнително по-високи. Сумата на валежите е най-малка -120-165 мм. От 70 до 90 % от валежите са от сняг. Снежната покривка е устойчива, образува се около 1 декември и дебелината и нараства през януари до 40-50 см. През този сезон често падат мъгли.

Пролетта е хладна и настъпва сравнително късно - средната денонощна температура на въздуха се задържа устойчиво над 5°C едва след 25 март. Характерни са късните пролетни мразове, които се прекратяват обикновено около 18-20 април. Валежите през пролетта са по-големи от тези през зимата и достигат 175-285 мм.

Най-топлият летен месец е юли, когато средната температура на въздуха е около 18-22°C. Валежите през този сезон са най-големи 300-350 мм, но поради високите температури на въздуха твърде често повърхностните слоеве на почвата (2-10 см) остават с много малко влага. Още през първата половина на октомври температурата на въздуха спада под 10°C, а първите есенни мразове настъпват около 20 октомври. Сумата на валежите намалява и е около 150-200 мм.

Вегетационният период е около 6-6,5 месеца.

Планински климатичен район - среднопланинска част (1000-1500 (1800)м н.в.)

Този климатичен район се е оформил в районите с надморска височина над 1000 м. Зимата е студена (средната януарска температура е -5,0°C) и значително по-дълга за сметка на пролетта. Снежната покривка се отличава със своята устойчивост и дебелина (до 120 см). Валежите през зимата са от 130 до 280 мм. Най-често мъгли се явяват през този сезон. Пролетта настъпва късно, с много голяма облачност и също с доста чести мъгли. Късните мразове се задържат дълго и се прекратяват едва към 25 април. Те са особено опасни, защото се явяват и след започването на вегетационния период и често предизвикват измръзвания. Валежите през пролетта са по-големи от тези през зимата и достигат 210-350 мм. Лятото е хладно - средната температура през юли месец е около 14,0°C. Сумата на летните валежи е 230-430 мм. Есента в Планинския климатичен район е със значително по-благоприятен климат. Сумата на валежите през този сезон е между 170 и 280 мм. Характерна особеност на климата в района са честите силни ветрове. Най-често духат северни ветрове.

Вегетационният период за района е около 5 месеца.
 Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Северен климат. район на Дунавската хълмиста равнина (50-200 м н.в.)	11,2	-20,0	36,0
Среден климат. район на Дунавската хълмиста равнина (0-400 м н.в.)	11,2 / 11,6	-28,3 / -32,6	42,5
Предпланински (припланински) климатичен район (350-1000 м н.в.)	7,0 / 10,9	-23,8 / -17,0 (-38,3 / -27,0)	31,0 / 42,5
Планински климат. район – среднопланинска част (1000-1500 (1800) м н.в.)	1,5 / 7,0	-26,7 / -21,0	22,0 / 35,5

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Северен климат. район на Дунавската хълмиста равнина (50-200 м н.в.)	583	VI, V	II, IX
Среден климат. район на Дунавската хълмиста равнина (150-350 м н.в.)	565-705	VI	II
Предпланински (припланински) климатичен район (350-1000 м н.в.)	680-1000	VI	II
Планински климат. район – среднопланинска част (1000-1500 (1800) м н.в.)	760-1150	V-VI	II

Почви

На територията на РУГ – Ловеч най-широко разпространение имат сивите горски почви с трите си подтипа (светлосиви, сиви и тъмносиви), като покриват 44,4% от дървопроизводителната площ. На второ място са кафявите почви, отново представени с трите си подтипа. Те се срещат върху 37,8% от дървопроизводителната площ.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	4156,6	2,7
алувиално-делувиална	90,4	0,1
алувиално-ливадна	313,3	0,2
ливадно-блатна	254,0	0,2
ливаден чернозем	38,1	0,0
излужен чернозем	13001,1	8,5
карбонатен чернозем	357,5	0,2
сива горска	46974,7	30,6
тъмносива горска	16416,6	10,7
светлосива горска	4776,6	3,1
кафява горска тъмна	24160,1	15,8
кафява горска преходна	31047,2	20,2
кафява горска светла	2741,4	1,8
хумусно-карбонатна	9055,0	5,9
Всичко:	153382,6	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Черни Осъм”.

Поради хълмистия и равнинен характер на терена в северните и централни части и добрата облесеност на южните части с по-стръмен, типично планински релеф, на

територията на РУГ – Ловеч не се наблюдават активни ерозионни процеси на голяма площ. Има данни за ерозия в една или друга степен върху 1277,5 ха (0,8%) от общата площ на управлението.

Растителност

Съгласно горскорастителното райониране на България (Класификационна схема на типовете горски месторастения в НР България, 1983) територията на РУГ – Ловеч попада в **Мизийската горскорастителна област, подобласт Северна България**. По отношение на вертикалното райониране горите на РУГ – Ловеч попадат в **Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-600 м н.в.)** и в **Средния планински пояс на горите от бук и иглолистни (600-1800 м н.в.)**.

М-I-1 - Подпояс на заливните и крайречни гори (0-600 м н.в.)

Естествената растителност, доколкото такава съществува, в този подпояс се състои от чисти и смесени липови насаждения, изолирани петна от заклеятели и девастирани смесени насаждения с преобладание на мъждрян и келяв габър и участие на айлант, акация и други. По островите на р. Дунав има изолирани петна от върба, бяла и черна топола. Върху черноземни почви са се развили чисти, издънкови акациевидни насаждения. Създадени са орехови култури, които са в лошо състояние, малко култури от черен бор предимно с украсна цел и тополови култури, основно от клонове тополи И-214.

М-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-400м н.в.)

Естествената растителност в този подпояс е представена предимно от издънкови благунови, зимен дъбови и церови насаждения. В по-голямата си част те образуват смесени и по-рядко чисти насаждения. В състава им участват с по 1-3 десети ясен, сребролистна липа, мъждрян, габър и други. На бедни и много бедни месторастения като основни дървесни видове са се настанили келяв габър и космат дъб. Като подлес в тези насаждения се срещат още леска, дрян и други. Културите, създадени в този подпояс, са предимно от черен и бял бор, червен дъб, акация и други. По теченията на реките са създадени тополови култури – главно И-214.

М-I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (400-600м н.в.)

Основните дървесни видове, които дават облика на подпояса, са дъбовете. Благуновите гори са доминиращата горскодървесна растителност на равнинно-хълмистите и хълмисто-предпланински зони, докато церовите формации са широко разпространени в хълмисто-предпланинската и нископланинска част от територията на РУГ. Горите от зимен дъб са много по-малко. В по-високите части на подпояса се появяват обикновения габър и бука. Те образуват чисти и смесени, предимно издънкови и по-рядко семенни насаждения. В състава им участват с по 2-3 десети или единично мъждрян, сребролистна липа, клен, ясен, габър, който на места образува чисти и смесени насаждения с основната растителност, трепетлика и други. Като подлес в тези насаждения се среща келяв габър, леска, дрян и други. Келявият габър и косматият дъб на бедни и ерозирани месторастения се явяват, като основни дървесни видове. Създадените култури в този подпояс са предимно от бял и черен бор, на места смесени с естествената растителност. В иглолистните култури като спътници са внасяни бреза и сребролистна липа. Културите от широколистни дървесни видове са предимно от акация, която на места е образувала и издънкови насаждения, следвана от зимен дъб, цер, орех и други.

М-II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (600-1000м н.в.)

Естествената растителност е представена предимно от чисти насаждения от бук и габър и от смесени букови насаждения с дъбове, обикновен габър, сребролистна липа и явор. Преобладават чистите букови гори. На по-бедни месторастения са се настанили както чисти така и смесени предимно издънкови насаждения от келяв габър в смес с мъждрян, дъбове, габър и други. Основните дървесни видове, от които са създадени културите в този подпояс са бял и черен бор, на места смесени с бреза или издънки от бук, габър и зимен дъб. Създавани са култури и от лиственица, зелена дуглазка, смърч и ела от иглолистните и бреза, липа, акация и някои видове горскоплодни от широколистните.

М-II-2 - Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1000-1500 м н.в.)

Чистите и смесени букови насаждения дават облика на този подпояс. В по-високите части на подпояса са се настанили смесени буково-елови насаждения. Под склопа на голяма част от тях има оформен (от 10 до 80 %) естествен подраст от бук и по-рядко от

смърч или ела. Срещат се и смесени буково-габърски насаждения, но в значително по-малка степен, отколкото в долния подпояс. Във високите части на подпояса се появяват естествен смърч и бяла мура, но все още с малко участие. Като спътници на основните дървесни видове се срещат ясен, явор, ива, мъждряк, шестил и други.

В този подпояс основните дървесни видове, от които са създадени повечето култури са смърч, ела, бял бор, зелена дуглазка и веймутов бор. Културите са предимно смесени с естествен и по-рядко с издънков бук. Широколистните култури имат съвсем ограничено разпространение и са съставени главно от бук. В смесените иглолистно-широколистни култури се срещат явор, бреза и трепетлика.

М-II-3 - Подпояс на горнопланинските смърчови гори (1500-1900 м н.в.)

Насажденията, които се срещат тук, са чисти и смесени от бук, ела, бяла мура и смърч. Някои от насажденията, главно по горната граница на гората, са с по-слаба производителност и по-лошо санитарно състояние, което се дължи на ветровали и измръзвания. Тук се намира единственото в Стара планина естествено находище на бяла мура. За неговото опазване е обявен резерват "Царичина".

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	9200	6,1	3725,9	2,5
Смърч	2310,7	1,5	1862,5	1,2
Черен бор	5964	4,0	7356,7	4,9
Ела	1600,5	1,1	1601	1,1
Лиственица	88,2	0,1	80,1	0,1
Веймутов бор	23,1	-	23,1	-
Зелена дуглазка	1031	0,7	971,6	0,6
Други иглолистни	193,6	0,1	368,5	0,2
Бук	46077,9	30,8	51301,4	34,3
Червен дъб	575,3	0,4	748,2	0,5
Зимен дъб	4340	2,9	6986	4,7
Летен дъб	134,7	0,1	134,1	0,1
Благун	17896,7	12,0	18994,3	12,7
Цер	20380,9	13,6	22478,2	15,0
Габър	6044,5	4,0	4693,4	3,1
Бряст	187,3	0,1	50,2	-
Трепетлика	230,8	0,2	106,1	0,1
Явор	131,9	0,1	215,2	0,1
Бреза	243,3	0,2	354,8	0,2
Мъждряк	867,8	0,6	246,6	0,2
Орех	932,2	0,6	656,3	0,4
Акация	10623,3	7,1	10510	7,0
Космат дъб	793,9	0,5	128,9	0,1
Келяв габър	12123,1	8,1	5967,7	4,0
Тополи и върби	4070,1	2,7	4029,7	2,7
Клен	193,7	0,1	69,3	-
Дребнолистна липа	67,6	-	76,7	0,1
Едролистна липа	603,2	0,4	644,7	0,4
Сребролистна липа	1712	1,1	4496,1	3,0
Планински ясен	218	0,1	271,2	0,2
Полски ясен	109,3	0,1	72,9	-
Други широколистни	668,2	0,4	409	0,3
ВСИЧКО	149636,8	100,0	149630,4	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Черни Осъм".

Характеристика на горския фонд

Общата площ на горския фонд на територията на РУГ - Ловеч е 168344,8 ха, като приблизително 90,0% от тази площ са залесени. Преобладават широколистните високоствъблени насаждения, които покриват 36% от общата площ на Управлението.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	149636,8	88,9
Незалесена дървопроизводителна площ	3745,8	2,2
Недървопроизводителна площ	9591,5	5,7
Горски пасища	5370,7	3,2
ОБЩО:	168344,8	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Черни Осъм".

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	24065,9 / 22983,2	14,3 / 15,4
Широколистни високоствъблени	60709,4 / 56726,7	36,1 / 37,9
За реконструкция	31760,0 / 21060,2	18,9 / 14,1
Издънкове за прерастване	6362,6 / 6224,6	3,8 / 4,2
Издънкове за превръщане	32937,4 / 31413,9	19,6 / 21,0
Нискоствъблени	12509,2 / 11227,8	7,4 / 7,5
ВСИЧКО:	168344,5 / 149636,4	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Черни Осъм".

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	16694,6	16052,3	104905,6	97828,3	121600,2	113880,6
Защитни	2316,3	2113,0	12488,6	8513,1	14804,9	10626,1
Рекреационни	1611,9	1542,6	5784,4	5386,6	7396,3	6929,2
Защитени	2550,9	2409,9	10899,7	10294,2	13450,6	12704,1
Други	891,6	864,8	4830,2	4632,0	5721,8	5496,8
Общо ЗРЗТ	7370,7	6930,3	34002,9	28825,9	41373,6	35756,2
Общо ДСФ+ЗРЗТ	24065,3	22982,6	138908,5	126654,2	162973,8	149636,8
Горски пасища	0,0	0,0	5370,7	0,0	5370,7	0,0
ОБЩО	24065,3	22982,6	144279,2	126654,2	168344,5	149636,8

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Черни Осъм".

Съгласно Лесоустройствените проекти на държавните лесничейства (с изключение на ДЛ "Черни Осъм", за което няма данни) в РУГ – Ловеч за периода 1980-2001 година е било предвидено средно годишно ползване в размер на 366550 куб.м от всички видове сечи, от което 235525 куб.м годишно от главни сечи и 131025 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсичани са средно годишно по 270327 куб.м или 73,7% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 189257 куб.м средно годишно или 80,4% от предвиденото, а от отгледни и санитарни сечи 81070 куб.м средно годишно или 61,9% от предвиденото.

Предвижданият общ средногодишен добив на дървен материал е 379507 куб.м средно годишно - 204475 куб.м добив от главни сечи и 175032 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Предвиденото общо средногодишно ползване в горския фонд на РУГ – Ловеч се увеличава с 3,5%. Ползването от главни сечи се намалява с 13,2%, докато ползването от отгледни и санитарни сечи се увеличава с 33,6%.

Санитарно състояние на гората

Общо на територията на РУГ – Ловеч фитосанитарното състояние на гората е добро. Изключение са ДЛ "Плевен", ДЛ "Троян" и ДЛ "Ловеч", които отчитат влошено състояние на стопанисвания от тях горски фонд, като се наблюдава определена лабилност на някои дървесни видове със сравнително висока заболяемост. Еднакво тежко е положението в издънковите гори и в създадените култури.

В почти всички държавни лесничейства основна повреда е **съхненето** на листата, преминаващо в ясно изразено суховършие, като засегнатите площи са повече в по-ниските части на Управлението. От суховършие са пострадали дъбовите насаждения – благунови, зимен дъбови и церови, издънковите акациеве насаждения, по-слабо са засегнати буковите насаждения, а в по-високите части - черен и бял боровите култури, еловите насаждения и културите от зелена дуглазка. При дъбовете съхненето е резултат основно от заболяването **трахеомикоза**, докато при иглолистните се дължи на комплекс от причини, сред които биологично отслабване и повишена податливост към заразяване с различни заболявания в резултат на продължителните засушавания и покачване на средно годишните температури, неправилен избор на места за създаване на културите и грешки в стопанисването. Особено чувствителни към засушаването се оказват горскоплодните – диви череша, круши и други.

Буковите насаждения страдат основно от **гниене** и по-слабо от суховършие. От гниене страдат и някои дъбови насаждения, както и някои дървесни видове като явор, клен, круша и други, които участват в смесените насаждения.

От **рак по клоните и стъблата** страдат повечето от престарелите дъбови и букови насаждения в ДЛ “Борима”, често пъти в комбинация със суховършия и гнилоту. Площта на заболелите насаждения е малка, но очакваните загуби са големи.

Буковите насаждения по горната граница на гората страдат от **ветролом**, докато повреди от **снеголоми** и **снеговали** се установяват предимно в иглолистните културите и насаждения във високите части на Управлението.

От **насекомните вредители** най-големи повреди нанасят гъботворка, листоврътка и педомерки по дъбовите гори, букова шикалчица и букова въшка, смърчов хермес (в ДЛ “Борима”), тополов листояд.

В ДЛ “Тетевен” най-голяма е площта на горите засегнати от **черен имел**. В ДЛ “Никопол” и ДЛ “Троян” са установени значителни **повреди от дивеч** – сърни и елени.

Най-много са констатираните нарушения от незаконна сеч, следвани от нарушения по отношение на Закона за лов и риболов, пожари и незаконна паша. В ДДС “Русалка” и ДЛ “Тетевен” проблем са повредите от клоносечене.

Странични ползвания

Основно странично ползване на територията на РУГ – Ловеч е била пашата, като навсякъде предвидената за паша площ е задоволила напълно нуждите от паша на едрия и дребен добитък.

Други странични ползвания, реализирани в горите на РУГ – Ловеч, са: събиране на сено; на горски плодове – боровинки, глог, трънка, шипки, малини, къпини; добив на орехи; събиране на билки – липов цвят, иглика, риган и кантарион; на гъби – манатарка, смърчкула, пачи крак, майска гъба, тръбенка, челядинка; производство на зърнени култури – царевича, пшеница, слънчоглед, овес и ечемик; добив на елхи, дивечово месо, охлюви, производство на дини и други.

Данните в следващата таблица са приблизителни, поради липсата на конкретна информация за видовете странични ползвания и реализираните количества в някои от лесничействата.

Таблица № 9
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (стар) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (нов) средногодишно
Паша - площ	хектари	65233,7	54085,0	87985,5
Едър добитък	брой	43190,0	6933,0	61540,0
Дребен добитък	брой	246572,0	83595,0	351698,0
Сено	тона	334,7	207,9	317,5
Листников фураж	пр.куб.м	970,0	177,9	510,0
Горски плодове	тона	28,0	33,3	27,0
Гъби	тона	6,0	18,4	11,0
Билки	тона	14,0	16,9	25,9

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Черни Осъм”.

Лечебни растения

Особеното географско положение на страната ни, като южна граница на средноевропейската флора, северна граница на средиземноморската и западна

граница на средноазиатската, определя голямото разнообразие на българската флора и наличието на много лечебни и ендемични растителни видове. Съществуват данни за разпространението на територията на РУГ - Ловеч на следните лечебни растения:

Акация бяла (*Robinia pseudoacacia*)
Божур червен (*Paeonia peregrina*)
Бор бял (*Pinus sylvestris*)
Боровинка синя (*Vaccinium uliginosum*)
Боровинка черна (*Vaccinium myrtillus*)
Бреза обикновена (*Betula pendula*)
Бръшлян (*Hedera helix*)
Бряст планински (*Ulmus glabra*)
Бряст полски (*Ulmus minor*)
Бук обикновен (*Fagus silvatica*)
Бъз нисък, бъзак (*Sambucus ebulus*)
Бъз черен (*Sambucus nigra*)
Бял имел (*Viscum album*)
Великденче (*Veronica sp.*)
Ветрогон полски (*Eryngium campestre*)
Волски език (*Phyllitis scolopendrium*)
Вратига (*Tanacetum vulgare*)
Вълча ябълка (*Aristolochia clematitis*)
Върба бяла (*Salix alba*)
Габър обикновен (*Caprinus betulus*)
Гингер обикновен (*Onopordon acanthium*)
Глог червен (*Crataegus monogyna*)
Глог черен (*Crataegus pentagyna*)
Глухарче обикновено (*Taraxacum officinale*)
Глушина птича (*Vicia cracca*)
Гълъбови очички (*Hepatica nobilis*)
Дебрянка европейска (*Sanicula europaea*)
Детелина ливадна (*Trifolium pratense*)
Детелина пълзяща (*Trifolium repens*)
Дзука (*Juncus inflexus*)
Дилянка (*Valeriana officinalis*)
Дрян (*Cornus mas*)
Дъб летен (*Quercus robur*)
Еньовче (*Galium verum*)
Женска папрат обикновена (*Athyrium filix-femina*)
Живовляк голям (*Plantago major*)
Живовляк среден (*Plantago media*)
Жълт кантарион (*Hypericum perforatum*)
Жълтурче (*Ranunculus ficaria*)
Зайча сянка (*Asparagus officinalis*)
Здравец горски (*Geranium sylvaticum*)
Здравец обикновен (*Geranium macrorrhizum*)
Змийско мляко (*Chelidonium majus*)
Зърнастец (*Frangula alnus*)
Ива (Козя върба) (*Salix caprea*)
Иглика лечебна (*Primula veris*)
Калина (*Viburnum opulus*)
Камшик лечебен (*Agrimonia eupatoria*)
Кисел трън обикновен (*Berberis vulgaris*)
Киселица (*Malus sylvestris*)
Клен (*Acer campestre*)
Кокиче блатно (*Leucojum aestivum*)
Кокиче бяло (*Galanthus nivalis*)
Комунига лечебна (*Melilotus officinalis*)
Копитник (*Asarum europaeum*)
Коприва гръцка (*Urtica urens*)

Кукряк миризлив (*Helleborus odoratus*)
Кукувича прежда (*Cuscuta europaea*)
Кучешко грозде черно (*Solanum nigrum*)
Къпина влакнеста (*Rubus hirtus*)
Къпина полска (*Rubus caesius*)
Лаваница, жаблек (*Alisma plantago-aquatica*)
Лайкучка (*Matricaria chamomilla*)
Лапад алпийски (*Rumex alpinus*)
Леска обикновена (*Corylus avellana*)
Липа дребнолистна (*Tilia cordata*)
Липа сребролистна (*Tilia tomentosa*)
Лисичина грудеста (*Corydalis bulbosa*)
Лопен гъстоцветен (*Verbascum densiflorum*)
Лук мечи (Левурда) (*Allium ursinum*)
Люляк (*Syringa vulgaris*)
Магарешки бодил (*Carduus acanthoides*)
Малина (*Rubus idaeus*)
Маточина (*Melissa officinalis*)
Мащерка (*Thymus sp.*)
Мекиш (*Acer tataricum*)
Мента блатна (*Mentha pulegium*)
Мента обикновена (*Mentha spicata*)
Мехунка (*Physalis alkekengi*)
Минзухар есенен (*Crocus pallasii*)
Минзухар пролетен (*Crocus chrysanthus*)
Млечка горска (*Euphorbia amygdaloides*)
Мъждрян (*Fraxinus ornus*)
Мъжка папрат (*Dryopteris filix-mas*)
Овчарска торбичка (*Capsella bursa-pastoris*)
Оман чер (*Symphytum officinale*)
Орлова папрат (*Pteridium aquilinum*)
Папур теснолистен (*Typha angustifolia*)
Пача трева (*Polygonum aviculare*)
Пелин (*Artemisia sp.*)
Перуника (*Iris pseudacorus*)
Пипериче водно (*Persicaria maculata*)
Повет (*Clematis vitalba*)
Подбел (*Tussilago farfara*)
Равнец бял (*Achillea millefolium*)
Ракита (*Salix purpurea*)
Репей сенколюбив (*Arctium nemorosum*)
Риган обикновен (*Origanum vulgare*)
Ружа лечебна (*Althaea officinalis*)
Синап черен (*Brassica nigra*)
Синчец обикновен (*Scilla bifolia*)
Сладник (*Glycyrrhiza glabra*)
Слез горски (*Malva sylvestris*)
Смрадлика (*Cotinus coggygria*)
Смърч обикновен (*Picea abies*)
Съсънка горска (*Anemone sylvestris*)
Татул (*Datura stramonium*)
Теменуга грудеста (*Viola tricolor*)
Теменуга миризлива (*Viola odorata*)
Топола бяла (*Populus alba*)
Топола черна (*Populus nigra*)
Трънка (*Prunus spinosa*)
Хвоц (*Equisetum sp.*)
Шипка (*Rosa canina*)
Ягода горска (*Fragaria vesca*)
Ясен планински (*Fraxinus excelsior*)

Ясен полски (*Fraxinus oxycarpa*)

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Информацията за растителните и животински видовете с природозащитен статус, разпространени на територията на РУГ – Ловеч, е изключително оскъдна. По-подробни данни има само за южната Старопланинска част на Управлението.

Районът на **Национален парк “Централен Балкан”** представлява един от най-мощните флористични формообразователни центрове върху силикатна основа в страната. Общият брой на висшите растителни видове е около 1800. Установени са 12 вида и 1 подвид локални ендемити, а също и 22 балкански ендемита. Осем вида са включени в “Списък на редките, застрашените и ендемичните растения на Европа”. В Червената книга на България са включени 11 вида застрашени и 78 вида редки растения.

Характерно е наличието на бореална и арктоалпийска фауна. Във високите части на планината се срещат 220 висши животински вида, от които 7 риби, 10 земноводни, 15 влечуги, 139 птици и 49 бозайници. Тук намират убежище много редки и застрашени от изчезване животни. В Червената книга на България са вписани 33 вида, като 5 от тях са и в Световната Червена книга. Паркът има първостепенно международно значение за опазване на мечката, южния белогръб кълвач, лешниковия съсел, сляпото куче, пъстрия пор, видрата, прилепите. От национално значение е за опазването на балканската дива коза, златката, уралската улулица, врабчовата кукумявка, пернатоногата кукумявка, лещарката, скалния орел, червения кълвач, големия и малкия ястреб, осояда, бухала, белоопашатия мишелов и смока мишкар.

На територията на **резерват “Козя стена”** се намират вековни гори от ела, които в Стара планина имат характер на реликтов образувание. В района на резерват “Козя стена” се срещат 43-45 растителни видове от Червената книга на България (алпийски плаун - много рядък в България; тис - терциерен реликт; златиста власатка - балкански ендемит; самодивско лале - балкански ендемит; кълбест салеп; нарцисовидна съсънка; червенодръжково шапиче; грациозно шапиче - балкански ендемит с три находища в света; планинско секирче - две находища в България; планински явор - балкански ендемит и терциерен реликт; благаево бясно дърво - у нас се среща само в района от Козя стена до връх Левски; ниско бясно дърво; старопланинска теменуга - български ендемит, разпространен само от Троянския проход до връх Вежен; панчичева пищялка - балкански ендемит; крапфиев ларезпициум; мечо грозде; мечешко око - застрашен вид; петниста тинтява; старопланинска лазаркиня; лудо биле; ринхокорис - реликт, само в Стара планина; еделвайс - застрашен вид; сенчест спореж - у нас само в Стара планина; градинска паламида; рилска жълтица и др.).

Въпреки неголямата площ, районът се обитава от много гръбначни животни. Установени са 68 вида гнездящи птици (48 пойни). В Червената книга на България са включени следните видове: осояд, голям и малък ястреб, скален орел, лещарка, гълъб хралупар, бухал, черен кълвач, белогръд кълвач. Едрите бозайници в района са 15 от всичко 20 вида в България. В Червената книга са включени: мечката и златката - постоянно обитаващи района; видрата - през по-голямата част от годината; вълкът - преминаващ в района през последните няколко години и дивата коза, периодично мигрираща с отделни екземпляри или малки стада от източните краища на Троянската планина. Земноводните в района са 6 вида, влечугите 7, от които смокът мишкар е в Червената книга. Общо броят на редките и застрашени животни в резервата е 15 или 1/10 от всички видове в Червената книга.

Защитени територии

Защитените природни обекти на територията на РУГ – Ловеч са посочени по лесничейства.

На територията на ДЛ “Никопол”:

- **Природен парк “Персина”**, обявен със заповед № РД 684/04.12.2000, с обща площ 21762,2 ха.
- **Природен резерват Остров “Китка”**, обявен със заповед № 1106/02.12.1981 на КОПС, с обща площ 23,3 ха.
- **Природен резерват Остров “Милка”**, обявен със заповед № 988/04.11.1993 на МОС, с обща площ 34,0 ха.

- **Природна забележителност "Генчов орман"**, обявена със заповед № 132803/16.10.1962 година с площ 21,6 ха.
- **Природна забележителност "Естествено находище от обикновен сладник"**, обявена със заповед № 1187/19.04.1976 на МГОПС, с площ 28,4 ха.

На територията на **ДЛ "Плевен"**:

- **Природна забележителност "Калето"**, обявена със заповед №708/04.04.1961 на ГУГ, с обща площ 64,1 ха.
- **Природна забележителност "Лъгът-Дръмката"**, обявена със заповед на МГОПС (ДВ бр.79/1969 година), с обща площ 39,5 ха.
- **Природна забележителност "Пладнището"**, обявена със заповед № 3702/29.12.1972 на МГОПС, с обща площ 64,2 ха.
- **Природна забележителност "Купените"**, обявена със заповед № 3702/29.12.1972 на МГОПС (ДВ бр.13/1973), с площ 4,3 ха.
- **Природна забележителност "Скока"**, обявена със заповед № 1635/27.05.1975 на МГОПС, с площ 0,2 ха.
- **Природна забележителност "Чолашки орман"**, обявена със заповед № 3039/3.10.1974 на МГОПС (ДВ бр.88/1974), с обща площ 82,5 ха.
- **Природна забележителност "Гарваница"**, обявена със заповед № 468/30.12.1977 на МГГП, с обща площ 32,7 ха.
- **Природна забележителност "Булин дол"**, обявена със заповед № 233/04.04.1980 на КОПС, с площ 0,5 ха.
- **Природна забележителност "Опански баир"**, обявена със заповед № 1422 от 1976 на МГГП (ДВ бр.79/1969), с обща площ 34,7 ха.
- **Природна забележителност "Ясен-Търнене"**, обявена със заповед № 1799 от 1972 на МГОПС (ДВ бр.59/1972), с обща площ 83,8 ха.
- **Природна забележителност "Студенец"**, обявена със заповед № 1799 от 1972 на МГОПС (ДВ бр.59/1972), с обща площ 37,9 ха.
- **Природна забележителност "Чернялка"**, обявена със заповед № 1422 от 1969 на МГГП (ДВ бр.79/1969), с обща площ 134,5 ха.
- **Защитена местност "Кайлъка"**, обявена със заповед № 3700/29.12.1972 на МГОПС (ДВ бр.13/1973), с обща площ 502,4 ха.
- **Защитена местност "Бохотска гора"**, обявена със заповед № 3700/29.12.1972 на МГОПС (ДВ бр.13/1973), с обща площ 46,1 ха.

На територията на **ДЛ "Тетевен"**:

- **Природна забележителност "Скока"**, обявена със заповед № 1799/30.04.1972 г., с обща незалесена площ 2,0 ха.
- **Природна забележителност "Гложенски водопад"**, обявена със заповед № 707/09.03.1970 г., с обща незалесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Рушова пещера"**, обявена със заповед № 2810/10.10.1963 г. на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Съева дупка"**, обявена със заповед № 2810/19.07.1963 г. на МГГП, с обща площ 20,8 ха, от която 19,2 ха залесена и 1,6 ха незалесена.
- **Природна забележителност "Златна Панега"**, обявена със заповед № 3384/08.12.1966 г. на МГГП, с обща залесена площ 1,2 ха.
- **Природна забележителност "Горния парник"**, обявена със заповед № 378/05.02.1964 г. на МГГП, с обща незалесена площ 0,2 ха.
- **Природна забележителност "Долния парник"**, обявена със заповед № 378/05.02.1964 г. на МГГП, с обща незалесена площ 0,2 ха.
- **Природна забележителност "Струпаница"**, обявена със заповед № 535/25.09.1976 г. на КОПС, с обща незалесена площ 12,4 ха.
- **Природна забележителност "Тъмната дупка"**, с обща залесена площ 0,4 ха.

На територията на **ДЛ "Лесидрен"**:

- **Природна забележителност "Шумнатица"**, обявена със заповед № 924/14.10.1987 на КОПС с обща площ 27,4 ха. Гнездово находите на сиви чапли.

На територията на **ДЛ "Черни Вит"**:

- **Природна забележителност "Пещера Лястовица"**, обявена със Заповед № 1120/02.07.1968 на МГГП, ДВ бр. 83/1968 г., с площ 0,5 ха.

- **Природна забележителност "Пещера Моровица"**, обявена със Заповед № 2810/10.10.1962 на ГУГ, ДВ бр. 56/1963 г., с обща площ 5,5 ха.

На територията на ДЛ "Рибарица":

- **Резерват "Царичина"**, обявен със заповед № 67/25.01.1991 и заповед № 500/29.06.1992 на МОС, с обща площ 2583,7 ха.
- **Резерват "Козя стена"**, обявен със заповед № 67/25.01.1991 на МОС, с обща площ 110,6 ха в ДЛ "Рибарица". Основната част от този резерват попада в границите на съседното ДЛ "Троян".
- **Национален парк "Централен Балкан"**, обявен със заповед № 843/31.10.1991 на МОС, с обща площ 6803,6 ха. Най-високата южна част на ДЛ "Рибарица" попада в границите на парка.
- **Природна забележителност "Черния рът"**, обявена със заповед № 760/13.08.1981 на КОПС, с обща площ 293,2 ха.

На територията на ДЛ "Борима":

- **Природна забележителност Пещера "Топля"**, обявена със заповед № 1199/30.06.1972 на МГОПС, с площ 0,9 ха.

На територията на ДЛ "Троян":

- **Национален парк "Централен Балкан"**, обявен със заповед № 843/31.10.1991 г. на МОС. Територията му обхваща най-високата част на Средна Стара планина с обща площ 73261,8 ха, в т.ч. 44079,8 ха горски фонд. В границите на парка са включени 9 природни резервата, 1 защитена местност и 15 природни забележителности. Като цяло защитените територии със специфичен режим на стопанисване и управление заемат 28% от общата паркова площ.
- Горите и голите горски площи на ДЛ "Троян", попадащи в НП "Централен Балкан", имат обща площ 1805,3 ха, от която 1755,9 ха залесена.
- **Резерват "Козя стена"**, обявен първоначално за природна забележителност със заповед № 4066/04.10.1975 на МГГП, с обща площ 51,5 ха. Прекатегоризиран в Резерват "Козя стена" със заповед № 1048/22.12.1987 на КОПС, с обща площ 557,9 ха. Със заповед № 67/25.01.1991 на МОС общата площ е увеличена на 904,3 ха.
- Общата площ на частта от резервата към ДЛ "Троян" в момента възлиза на 686,0 ха, в т.ч. 655,8 ха залесена площ. Резерватът е разположен на територията на Национален парк "Централен Балкан".
- **Природна забележителност Водопад "Банковски скок"** - обявена със заповед № 3976/11.10.1960 на КГГП, с обща залесена площ 0,5 ха.
- **Природна забележителност Водопад "Коман"** - обявена със заповед № 3976/11.10.1965, не участва с реални площи в горския фонд.
- **Природна забележителност Водопад "Лопушница"** - обявена със заповед № 3976/11.10.1965, не участва с реални площи в горския фонд.
- **Природна забележителност Водопад "Бръмбаров скок"** - обявена със заповед № 3976/11.10.1965, не участва с реални площи в горския фонд.

На територията на ДДС "Русалка":

- **Резерват "Северен Джендем"** – с обща площ 934,6 ха на територията на НП "Централен Балкан".
- **Защитена местност "Ботев-Жълтец"** – с обща площ 160,9 ха на територията на НП "Централен Балкан".
- **Национален парк "Централен Балкан"** - обявен със заповед № 843/31.10.1991 на МОС, с обща площ 1675,5 ха в границите на ДДС "Русалка".

Няма данни за обявените защитени природни обекти на територията на ДЛ "Черни Осъм", за която в момента тече ново лесоустройство.